

มุมมองจากฝรั่งพูดไทย.....วิเคราะห์เจาะลึกอีสานบ้านเฮา

นำเสนอเมื่อ : 12 พ.ค. 2552

* วิเคราะห์เจาะลึกอีสานบ้านเฮา

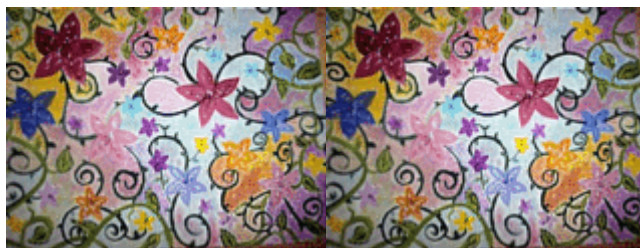
ผมเคยบังคับลูกชายคนแรก ตอนอายุประมาณ ๓ ขวบ จับมานั่ง สอนภาษาอังกฤษ เขาก็ร้องไห้ ๆ ไม่เอางี้ ผมก็คิดว่า เอ๊ะ..เราน่าจะเลิกทรมานเด็ก ปล่อยให้เขามีความสุข ตั้งแต่วันนั้น ผมบอก จะไม่สอนเขาอีก แต่ถ้ายากเรียนมาบอกผม จะสอนให้ ตั้งแต่วันนั้น จนถึงวันนี้ เขายังไม่บอกผมเลย ผมก็มาคิดว่า จะให้ลูกเรียนภาษาอังกฤษเพื่ออะไร ในหมู่บ้าน ของผมมี ๕๐ ครอบครัว ทุกคนพูดอีสานอย่างเดียว แม่แต่ผมก็ยังพูด แล้วจะให้เขาเรียนภาษาอังกฤษ เพื่ออะไร

สมมุติว่าลูกของผมอยู่ในหมู่บ้านนี้ตลอดชีวิต ภาษาอังกฤษก็จะเป็นความรู้ ที่ไม่เป็นประโยชน์อะไรทั้งสิ้น ผมเคยเรียกว่า มันเป็นวิชาชีซ่า เอาไว้รับจ้างเฉยๆ เอาไปหาเงิน คนที่มีความรู้ ภาษาอังกฤษ จะเอาอันนี้แลกกับเงินอย่างเดียว เขาไม่ได้เรียนเพื่อชีวิตของเขา เขาอยากเอาเงิน ไปทำงานสูงๆ หนอย

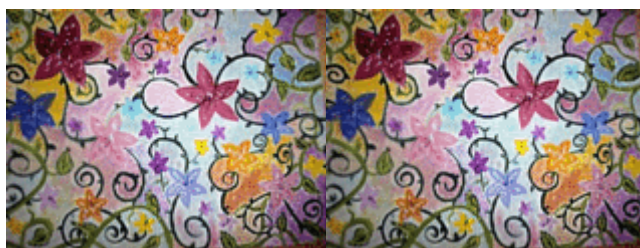
ปัญหาของคนอีสานมีมากในเรื่องของการศึกษา คนอีสานส่วนมากไม่ยอมให้ลูกเป็นคนอีสาน ไม่ยอมให้ลูกเป็นคนบ้านนอก ไม่ยอมให้ลูกพูดภาษาอีสาน อยากให้พูดไทย ชาวบ้านสวนมาก คิดอยากให้ลูกได้ดีในชีวิต คิดว่าสิ่งที่ดีในชีวิตของลูกคือ ๑. ไม่ได้พูดอีสาน พูดแต่ภาษาไทย ๒. พูดภาษาอังกฤษด้วย ๓. เล่นคอมพิวเตอร์ได้ ๔. ไปอยู่ในเมือง ๕. ไปรับจ้างเขา ๖. ไปสร้าง หนี้สิน ไปซื้อบ้านหลังเล็กๆ ราคา ๒ ล้าน ๓ ล้านบาท เขาคิดว่า อย่างนี้ลูกของเขาได้ดี ซึ่งผมไม่เห็นด้วย ผมก็อยากให้ลูกของผมได้ดีเหมือนกัน แต่ภาษาอังกฤษ ไม่ใช่ปัจจัย ที่จะช่วยให้เขา ได้ชีวิตที่ดี อาจจะไปแลกเงินในบางช่วงได้ แต่ผมหวังว่า ลูกของผม จะมีความคิด สูงกว่านั้น ชีวิตน่าจะมีไว้เพื่อหาสิ่งที่ไม่ใช่เงิน ถ้าเขาเรียนรู้อะไร จะหาเงิน อย่างเดียวกันเสียใจนะ เพราะความรู้เป็นสิ่งสำคัญที่สุด แต่การเรียนรู้อะไร เป็นสิ่งที่เราต้องทำ ทุกวันตลอดชีวิต เราหยุดเรียนรู้อะไรไม่ได้ แต่เราไม่หาจะเรียน เพื่อเอาความรู้ เอาปริญญา ไปแลกกับเงิน ทำให้ความรู้ไม่มีคุณค่า

โดย: หม่ากิเลส

โดย: หม่ากิเลส

โดย: พ่ากิเลส

